

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. M a u r i t z e n, Fredericia.

Nr. 17.

1. September 1903.

3. Aargang.

25 Aars Jubilæum.

Den 1. September fejrer vor Kollega, Lokomotivfører J. Petersen i Roskilde sit 25-aarige Jubilæum som Lokomotivmand, idet Jubilaren ansattes den 1. September 1878 som Lokomotivfyrbøder i Roskilde under det sjællandske Jernbaneselskab og overgik samtidig med Banen i Statens Tjeneste.

For Jubilaren, der under hele sin Ansættelse har været stationeret i Roskilde, og for Lokomotivfører R. Nielsen i København, der holdt 25 Aars Jubilæum den 1. Juli d. A., vil der paa St. Thomas blive arrangeret et Festmaaltid paa Jubilæumsdagen den 1. September. Samme Dag vil der som en Erindringsgave blive overrakt Lokomotivfører Petersen et smukt Guldur med Indskription.

Organisationens Arbejde.

Anerkendelsen.

Organisationen har ved sin Formand under 14. August d. A. modtaget følgende Skrivelse fra Maskinchefen:

Generaldirektoratet anmoder mig om at underrette Foreningen om, at de af »Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening« under 26. April 1902 og 3. November s. A. indsendte Andragender om Anerkendelse ville være at betragte som besvarede ved den af Generaldirektoratet under 11. ds. udsendte almindelige Ordre D Nr. 880, angaaende Statsbanepersonalets Adgang til at indgaa Foreninger til Forhandling med de Foresatte om tjenstlige Forhold, hvoraf et Eksemplar vedlægges til Efterretning.

Busse.

Ordlyden af de i ovennævnte Skrivelse nævnte Andragender findes i Lokomotivtidende Nr. 12 og 22 for 1902. Ordlyden af Ordre D Nr. 880 tillader vi os at optrykke nedenfor.

Statsbanepersonalets Adgang til at indgaa Foreninger til Forhandling med de Foresatte om tjenstlige Forhold.

Nr. 880 — II. — Under 29de Juli d. A. har Ministeriet for offentlige Arbejder fastsat følgende Bestemmelser:

Statsbanernes Funktionærer og Arbejdere have Adgang til at forhandle med deres Foresatte om deres tjenstlige Forhold i et videre Omfang, end det kan ske gennem Enkeltmands Henvendelse ad tjenstlig Vej. Det staar Personalet frit for i dette Ojemed at indgaa Foreninger og vælge Tillidsmænd (Bestyrelse). Fra Statsbaneadministrationens Side bliver der imidlertid kun at forhandle med Foreninger, der udelukkende omfatter

Statsbanernes eget Personale, ligesom Tillidsmændene skal være valgte af og blandt dette Personale. Enhver saadan Forening, der ønsker at henvende sig til Administrationen om tjenstlige Forhold, har at anmelde sig for den Embedsmand, der er den nærmeste fælles Foresatte for det Personale, som Foreningen omfatter, samt at tilstille ham en Fortegnelse over Medlemmerne.

Henvendelse fra en Forening skal udgaa fra dens Bestyrelse; Henvendelsen kan rettes enten til den for Foreningens Medlemmer nærmeste fælles Foresatte eller til en højere Myndighed; i sidstnævnte Tilfælde skal den fremsendes gennem den nævnte nærmeste Foresatte. En Genpart af Henvendelsen kan tilstilles Generaldirektoratet direkte.

Administrationens Afgørelser vedrørende den enkelte Ansatte (f. Eks. Ud nævnelser, Afskedigelser eller Idømmelse af Straffe kan ikke gøres til Genstand for Henvendelser fra en Forening. Andragende eller Klage i en saadan Anledning maa fremsendes af den paagældende selv ad sædvanlig tjenstlig Vej. En Genpart kan tilstilles Generaldirektoratet direkte.

* * *

Atter har vor Organisations besindige Taktik vist sig som den eneste rette Vej til at høste godt af Organisationsarbejdet, idet Organisationen, som man vil se af ovenstaaende, har erholdt den Anerkendelse, om hvilken Lokomotivfyrbøder M. Mortensen, Esbjerg, fremsatte Forslag paa Generalforsamlingen den 14. Marts 1902 i Nyborg. Da Hr. Mortensen saaledes er den inddirekte Aarsag til dette Fremskridt, benytter vi Lejligheden til at bringe ham vor bedste Tak for det fremsatte Forslag, der trods megen Modstand altsaa nu har vist sig at kunne gennemføres. Maa vi samtidig bringe de Medlemmer, der solidarisk bøjede sig for Flertallet paa ovennævnte

Generalforsamling, og til Trods for at de blev overstemt forblev vor Organisation tro, en Tak for deres Solidaritetsfølelse. Ligeledes tillader vi os at rette en høflig men indtrængende Henstilling til samtlige de af vore Kammerater, der har udmeldt sig af D. L. og L. F., fordi de har forment, at Organisationens Taktik har været fejlagtig og efter deres Formening vilde ende i et Uføre, de ikke kunde gaa med til, om atter at indmelde sig i Organisationen; thi kun naar samtlige danske Lokomotivmænd staar samlede og solidariske med hinanden, vil det være muligt med fuldt Udbytte at forfølge denne Organisationens mest betydningsfulde Sejr.

Hvor betydningsfuld denne ministerielle Kundgørelse kan blive for Lokomotivpersonalet, vil ingen kunne overse i Øjeblikket, men et er givet, at det i en ganske væsentlig Grad ligger i Lokomotivpersonalets Solidaritetsfølelse, om vi i Fremtiden skal kunne komme til at øve den Indflydelse paa Administrationens Afgørelser i tjenstlige for Lokomotivpersonalet vigtige Sager, som ovennævnte Kundgørelse giver Organisationen Lejlighed til at opnaa.

Da Anerkendelsen ikke alene omfatter vor Organisation, men samtlige Foreninger indenfor Statsbanerne, vil Kundgørelsen sikkert faa den største Betydning for Organisationsarbejdet, idet den Tid vel ikke er fjern, hvor enhver Ansatt slutter sig til sine Kaldsfæller og ikke mere anser sig for noget særligt medgørligt i sine Foresattes Øjne ved at staa uden for sin Organisation.

Ogsaa D. L. og L. F.s Omorganisation viser sig nu at være en praktisk Foranstaltning, idet alle lokale Spørgsmaal kan forhandles mellem Afdelingsbestyrelserne og de respektive Lokomotivformænd, Lokomotivmestre eller Maskininspektører.

Der er, som Ordsproget siger, ingen Roser uden Torne, saaledes gaar det ogsaa her. Ordre D. Nr. 880 indeholder nemlig den Bestemmelse, at Foreningerne, for at kunne erkendes som Forhandlingsfaktor, udelukkende skal bestaa af Statsbanepersonale, ligesom ogsaa Bestyrelsen skal være valgt blandt og af dette Personale. Da D. L. og L. F. blandt sine Medlemmer ogsaa tæller Ansatte under Privatbanerne, bliver det nødvendigt at gøre Forestilling hos Ministeriet for om muligt at faa Forholdet ordnet saaledes, at vor nuværende Organisationsform kan bibeholdes. Vort Forhold til Det nordiske Lokomotivmandsforbund kan ovenciterede Bestemmelse derimod ikke faa nogensomhelst Indflydelse paa.

Maatte nu Etatens Organisationer med Besindighed og Klogskab kunde indarbejde sig i denne Tingenes nye

Ordning, saaledes at Anerkendelsen blev til Glæde og Gavn for alle Parter.

Organisationernes Samarbejde.

Jernbaneforeningen har tilstillet Organisationen følgende Skrivelser:

Jernbaneforeningen.

København, d. 11. Aug. 1903.

Som foreløbig Besvarelse af Foreningens Skrivelse af 5te f. M. til Jernbaneforeningens Forretningsudvalg angaaende det fremtidige Samarbejde mellem de forskellige Organisationer, tillader jeg mig at meddele, at der er berammet et Forretningsudvalgs-Møde til den 15. ds., og at endeligt Svar derefter skal følge saa snart som muligt.

P. F. V.

W. Taussieng,
Fmd.

Til

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Jernbaneforeningen.

København, d. 18. Aug. 1903.

Som Svar paa Foreningens Skrivelse af 5te Juli d. A. tillader jeg mig herved at meddele Dem, at Jernbaneforeningens Forretningsudvalg under sit Møde den 15. ds. har valgt følgende Medlemmer til det af Foreningen foreslaaede Fælles-Udvalg, der skulde forsøge at etablere Samarbejde mellem de 4 Organisationer: Jernbaneforbundet, Jernbaneforeningen, Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Foreningen og Togpersonalets Foreninger: Maskiningeniør Bruun, København, og Trafikassistent Vilh. Ohlsson, København, samt som Suppleant Trafikassistent Joh. Petersen, København.

P. F. V.

W. Taussieng.

Til

Formanden for Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Foreningen, Esbjerg.

København, d. 13. Aug. 1903.

Hr. Redaktør!

I Anledning af et Rygte, der grundet paa en Misforstaaelse har udbredt sig paa Københavns Godsbanegaard og muligvis paa flere Depoter i 4. Maskinsektion, at jeg undertegnede har indsendt den Artikel, som fandtes i Dansk Lokomotivtidende Nr. 15 undertegnet »En Iste Kl.s Fyrbøder«, bedes De venligst, Hr. Redaktør, om at oplyse i først udkommende Numer af Dansk Lokomotivtidende, at det ikke er mig, som har indsendt

ovennævnte Artikel, da jeg ikke holder af, at mit Navn nævnes i Forbindelse med Sager, hvis Tilblivelse jeg aldeles ingen Skyld har i. Haabende, Hr. Redaktør, at De stiller Dem velvilligt overfor mit Forlangende, tegner jeg mig

Ærbødigt

Christensen,

Fyrbøder Nr. 295.

Købhvs Godsbanegaard.

I Henhold til ovenstaaende attesterer vi gerne Rigtigheden heraf. Red.

Indsendt.

København, d. 15. Aug. 1903.

Hr. Redaktør!

Tillad mig Plads i vort ærede Medlemsblad for nedenstaaende smaa Bemærkninger i Anledning af det Brev, som vor ærede Formand for Hovedbestyrelsen har modtaget fra et Medlem af vor Organisation.

Den ærede Brevskriver ser vist noget for mørkt og overfladisk paa den d. 15. Maj d. A. vedtagne Lønningslov, eller ogsaa skorter det paa stor Mangel af Forstaaelse for Betydningen af, hvad en saadan Lønningsmaade betyder for Personalet i sin Helhed. Det ærede Medlem mener ikke, at Lokomotivfyrbøderne har opnaaet saa meget godt ved Lønningsloven, som der kan ligge paa en Negl. Det er en stor Vildfarelse, Brevskriveren her lægger for Dagen, og jeg tør paastaa, at ikke mange indenfor vor Organisation giver ham Ret i denne Anskuelse. Et Par Eksempler kan nemt bevise dette.

Som bekendt var det første Forslag, som var affattet i Jernbanekommissionens Betænkning, langt mindre gunstigt for Lokomotivfyrbøderne end det nu vedtagne. I Jernbanekommissionens Forslag for Lokomotivfyrbødere var Begyndelseslønnen 960 Kr., stigende hvert 4. Aar med 90 Kr. til en Slutløn af 1410 Kr., altsaa 5 Tillæg. Det vedtagne Forslags Begyndelsesløn er 1050 Kr., stigende hvert 4. Aar med 108 Kr., Slutløn 1482 Kr., altsaa 4 Tillæg. Her behøves ikke mange Kommentarer for at bevise, at der er gjort meget for at bringe Lokfrb. Løn op i et passende Forhold. Jeg behøver vel neppe at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er vor Organisation, der er Skyld i, at Forslaget er bleven forbedret. Jeg tror neppe, at mange tror, vi havde faaet Forslaget vedtaget i den forbedrede Form, hvis Hovedbestyrelsen havde ladet Sagen gaa sin stille Gang.

Jeg skal dernæst henlede den ærede Brevskrivners Hukommelse paa, at det

ikke er Hovedbestyrelsen for D. L. og L. F., der har forlangt en lovbealet Eksamen, men, som af vor ærede Formand bemærket i forrige Numer af Lokomotivtidende, Kongressen i København 1901. Jeg kan da ikke forstaa, at noget Medlem af vor Organisation — som i dette Tilfælde — vil bebrejde Forbundsbestyrelsen, at den søger de Sager fremmet, som den Gang blev vedtaget af saa godt som alle de Delegerede paa Kongressen. Det kan vel ikke være Meningen, at den ny Forbundsbestyrelse skal lade alt ligge stille hen, ligesom den gamle gjorde.

Det er heller ikke vor Organisation, der har forlangt Eksamen indført, men en i sin Tid udstedt Ordre fra Generaldirektoratet, som beordrede en saadan, og naar der skal Eksamen til — som vi jo ved, der skal —, saa mener jeg, det er vor Organisations (Hovedbestyrelsens) Pligt at søge denne saa let tilgængeligt, som det er muligt, hvad jeg er sikker paa, at Hovedbestyrelsen vil gøre.

Til sidst kun dette: jeg vil henstille til Brevskriveren, naar han næste Gang forsøger sig, da at søge Oplysninger om, hvorfra de Sager stammer, som han vil kritisere, og ikke, som i dette Tilfælde, give sin Kritik en fejl Adresse. Forøvrigt kan jeg fuldt ud slutte mig til det Svar, vor ærede Formand har givet i Bladet for 1. August.

Med Tak for Optagelsen.

Ærbødigst

X. X. L.

Der bliver skrevet saa smukt om det store Arbejde, som Organisationen har udført for Lokomotivpersonalet ved Statsbanerne, og det maa jo ogsaa glæde enhver at se, at Foreningen kan gavne Standen.

Men hvorledes ser Resultatet ud for Privatbanernes Lokomotivpersonales Vedkommende? Efter mit Syn paa Sagen er det mere end tarveligt.

Foreningen har faaet tildels gennemført, at der kun bliver ansat Fagfolk som Lokomotivmænd ved Privatbanerne, og det kan jo være meget godt, naar blot Lønningen svarede nogenlunde til Fordringen.

Men det bliver værre endnu.

Uden at jeg kan se, at der er gjort det mindste for at forbedre vor lille Lønning, kommer Foreningen med en Fordring, der forlanger, at Maskinisteksamen skal være Lavmaal for at faa Ansættelse som Lokomotivmand ved Privatbanerne.

Skulde der virkelig findes noget Menneske, der kan faa den Opfattelse, at det kan gavne os at blive afhængig af en urimelig Masse Fordringer for at

faa en Ansættelse til en Begyndelsesløn, som en almindelig Arbejdsmand ikke en Gang vil arbejde for.

Jeg kan ikke indse andet, end at det er en mærkelig Maade at arbejde paa.

En Lokomotivfyrbøder ved Privatbanerne.

* * *

Den ærede Indsender ser ikke ganske klart paa de for Haanden værende Forhold.

Hovedbestyrelsen arbejder ivrig paa Forbedring af Lokomotivpersonalet ved Privatbanernes trange Kaar, men det maa staa Indsenderen klart, at der her er betydelige Vanskeligheder at overvinde og et stort Forarbejde at gøre; men forhaabentligt skal det ogsaa her vise sig, at Organisationens Taktik er den rigtige, og at Forbedringer kan gennemføres.

Den indledede Forhandling med Ministeriet om Indførelsen af en lovbealet Eksamen, som den ærede Indsender synes at have saa meget imod, er netop det bedste Middel, særlig for Lokomotivpersonalet ved Privatbanerne, til at hæve Lønnen; thi det er givet, at en intelligent Maskinarbejder, af hvem Loven fordrer betydelig teoretisk Viden, kan Banerne ikke spidse af med en Sultelønning, og da der, hvis Loven gaar igennem, ikke maa anvendes andre end eksaminerede Fagfolk, vil Tilgangen af den billige Arbejdskraft være stoppet, og Lønnen vil som Følge deraf naturnødvendig hæve sig selv.

At ogsaa Administrationerne for de fleste Privatbaner har et aabent Blik for Fordelen ved at give deres Lokomotivpersonale let Adgang til teoretisk Viden fremgaar af, at der til Dato er leveret 92 Eksemplarer af Lærebog i Maskinvæsen, saaledes at Faxe, Sydfynske, Odsherreds, Tølløse, Tørring, Give, Vandel, Skagen, Juelsminde, Bryrup og N. Nebel Jernbaner gennem Organisationen har forsynet sit Personale med ovennævnte Lærebog; desforuden har Østsjællandske og Bornholms Jernbaner alt tidligere anskaffet Maskinlæren, og det er vort Haab, at de øvrige Baners Administration ogsaa vil gøre deres Lokomotivpersonale delagtig i dette Gode.

Som det heraf vil ses, ser ikke alle skeptisk til boglig Viden, og det er vort Haab, at den ærede Indsender vil faa den rette Forstaaelse af Organisationens Arbejde ogsaa for vore Medlemmer under Privatbanerne.

Red.

Dagspressen.

Vor gamle Bekendt fra vor jyske Halvøs Hovedstad synes, stik imod Na-

turens Orden, at blive mere uforsigtig med Alderen og kan ikke mere nøjes med at liste omkring og drive sin Modagitation efter det gamle Mønster, men er nu gaaet saa vidt, at han fremstiller sig paa et Skillingsblads Redaktionskontor som Indehaver af en Lokomotivførerbestalling og der betegner en tjenstlig Ordre, der af samtlige Organisationer indenfor Etaten anerkendes for et virkeligt demokratisk Fremskridt, som rigtig skidt.

Da vi for Organisationens Skyld har ment, at dette Interview ikke bør staa uimodsaagt, har vi i samme Blad (Aarhus-Posten) imødegaaet dette, og da vi ikke vil unddrage vore Læsere Nydelsen, tillader vi os at optrykke saavel Interviewet som Besvarelsen.

Red.

En Lokomotivfører

— en af de ældste ved vore Baner — kom ind paa vort Kontor.

Han satte sig ned og begyndte at tale om den »Ordre«, Trafikministeren har udstedt, i hvilken Jernbanefolkenes Organisationer delvis anerkendes.

— De skrev om den forleden, sagde han — jeg tror, det var i Mandags. De syntes, det var saa fortræffeligt frimindet og liberalt med denne Ret, vi her fik til at forhandle med vore Overordnede gennem vore Organisationer. Ja, aaja — det kan jo være godt nok, det, men mon det alligevel er saa svært bevendt med disse nye Rettigheder, som De er saa glad for i Bladet?

Ser De — fortsatte han — jeg er en gammel indædt Højremand, jeg holder paa Frederik den Sjette og Peter Konservativ saadan hvad Statssager anbelanger. Men jeg holder ligesaa meget paa Arbejderens Frihed og Individets Medbestemmelsesret, og naar det kommer til det, saa er jeg den rødeste af de røde.

Og derfor siger jeg, og saa slog han i Bordet, at jeg er misfornøjet med, at De skriver, det er godt med den Ordre, for det er ikke godt — det er rigtig skidt!

De skriver ganske rigtigt, at vi har faaet Lov til at forhandle om alle vores Anliggender — undtagen Udnævnelser, Afskedigelser og Idømmelse af Straffe. Vil De saa ikke sige mig, hvad den »Ret« betyder? Naar vi ikke maa bruge den i de vigtigste af vore faglige Spørgsmaal, hvad skal vi saa med den? Udnævnelser, Afskedigelser og Idømmelse af Straffe — ja, det er netop der, vi kunde have Lyst til at tale et Ord med. Lønsørgsmaalene kan det ikke nytte, vi forhandler med vore Overordnede om, for de kan ikke ordnes i Administrationen, og hvad er der saa tilbage?

Nej, jeg er meget misfornøjet.

Vi forsøgte at tale ham til Rette, forklare ham, at et lille Fremskridt dog er bedre end intet, om et nyt Ministeriums Vanskeligheder og Trængsler — —

Den Misfornøjede rystede blot paa Hovedet.

Han havde vistnok Ret, den Mand.

A d a m.

* * *

Paa Grund af Pladsmangel maa vi udelade Besvarelsen til næste Numer.

R e d.

Meddelelser fra Afdelingerne.

København G. Afdeling.

Lønudbetaling.

Stationen undlader ikke herved at meddele til videre Bekendtgørelse for Maskinafdelingens Personale her paa Godsbanegaarden, at den Lønudbetaling, der fremtidig skal finde Sted ved Stationens Foranstaltning, vil foregaa i Stationens Arkivrum, Hovedbygningens Tagetage, til følgende Tider:

Den 1. i Maaned (Lønning til alle maanedslønnede): paa Hverdage Kl. 6 $\frac{1}{2}$ Fm. til 10 Fm., 11—1 og 5 Em. til 7 Em.; paa Søn- og Helligdage Kl. 6 $\frac{1}{2}$ Fm. til 10 Fm. og 11—1.

Den 15. i Maaned (Mile-, Nat- og Timepenge, maanedslønnede): Kl. 11 Fm. til 1 Em.

NB. Falder den 15. paa en Helligdag, finder Udbetaling Sted den nærmest forudgaaende Hverdag.

Hver Fredag (Lønning til alle time-lønnede): Kl. 5 $\frac{1}{2}$ til 6 Em.

NB. Falder Fredag paa en Helligdag, finder Udbetaling Sted den nærmest forudgaaende Hverdag.

Det forventes, at Personalet saavidt gørligt afhenter deres Tilgodehavende i de ovenanførte Tidsrum. Skulde dette undtagelsesvis være umuligt for enkelte af Hensyn til Tjenesten, kan Lønningen afhentes i Inspektionskontoret en af de efterfølgende Dage i Tiden mellem Kl. 8 Fm. til 11 Fm.

* * *

Som det vil ses, træder den ønskede til aldeles bestemte Tider fastsatte Lønudbetaling i Kraft for København G. Depots Vedkommende. Det var ønskeligt, om en lignende Ordning blev truffet ogsaa for Depoterne i 1ste Maskinsektion.

R e d.

* * *

Aarhus Afdeling.

Aarhus Afdelings Maanedsmøde den 19. August 1903.

Formanden, Hr. Bailey bød Velkommen og meddelte, at der ikke var noget særligt paa Dagsordenen, men bad Medlemmerne at fremkomme med, hvad de muligt havde paa Hjerte.

Bennekov spurgte, af hvilken Grund Spørgsmaalsskassen ikke var anskaffet.

Formanden oplyste, at Kassen var købt og manglede blot at blive ophængt.

Kræfting indledede derefter en Diskussion om Forholdet i vor Forening og udtalte som sin Mening, at det mildest talt saa sort ud for Tiden.

Frants Nielsen imødegik Hr. Kræfting og udtalte bl. a., at fordi der var gaaet et Pust henover os, hvorved Avnerne var bleven skilt fra Hveden, saa han ikke deri nogen Fare; det maatte snarere siges at styrke os, selv om man maatte beklage, at der fandtes Kolleger, som svigtede deres egen Organisation.

Formanden kunde i det væsentlige slutte sig til F. Nielsen og fremkom med en Del Oplysninger angaaende Medlemsantallet. Taleren omtalte derefter Foreningens Anerkendelse og Forholdet til Kollegerne ved de private Baner.

Lokfrb. Christensen omtalte Eksamensspørgsmaalet og bebrejdede Foreningen, at den havde været med til at faa Eksamen indført, og spurgte, om Foreningen vilde støtte dem, som skulde læse til Eksamen. Hr. Christensen gik derpaa over til i ret skarpe Udtryk at kritisere Hovedbestyrelsens Arbejde.

Frants Nielsen beklagede meget Christensens Udtalelser.

Sekretæren gav C. de ønskede Oplysninger og tilbageviste hans Angreb paa Hovedbestyrelsen som aldeles ubeføjet.

V. P. Hansen fandt det beklageligt, at der endnu fandtes Medlemmer, som ikke havde Forstaaelse af det store Arbejde, som er og stadig bliver udført af Foreningens Bestyrelse.

Efter at endnu en Del Talere havde haft Ordet, sluttede denne alt andet end hyggelige Diskussion.

Formanden meddelte, at Afdelingen havde modtaget en Regning for Istand-sættelse af en Reol, men han syntes, at den var lovlig meget opskruet.

Det samme syntes Medlemmerne ogsaa, og det overlodes Formanden at ordne denne Sag, eventuelt ved Rettens Hjælp.

Kræfting fremkom derefter med Forslag om Afholdelse af et Torskegilde, men han vilde for en Sikkerheds Skyld bemærke, at det blev ligesom sidst, hvor Medlemmerne betalte Gildet selv.

Det vedtoges at afholde Torskegilde først i September Maaned.

Frants Nielsen udtalte, at det syntes, som om Stationerne siden Systemskiftet mere og mere anvender private Folk til

Rangering paa Stationerne, og fandt det aldeles forkasteligt, og stillede Forslag om at indgaa til Hovedbestyrelsen med en Henvendelse om, at denne paa rette Sted paataaler det ovennævnte Forhold.

Det vedtoges at henvende sig til Hovedbestyrelsen angaaende denne Sag.

Lokfrb. Christensen omtalte Pensionsloven og spurgte, om han var pensionsberettiget fra sin Ansættelsesdag.

Formanden besvarede Forespørgselen, idet han heviste til, hvad der i Lokomotivtidende var fremført i denne Sag.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttede Formanden Mødet med en Tak til Medlemmerne for den Interesse, hvormed de fulgte Foreningens Arbejde, hvilket de udviste ved saa talrigt at komme til Stede ved Møderne.

H. Christiansen,
Sekretær.

Hovedbestyrelsesmøde

afholdes Onsdag den 2. September d. A. Kl. 10 Fm. pr. paa Hotel »Columbus» i København med følgende

Dagsorden:

1. Anerkendelsen.
2. Oliemulksystemet.
3. Tjenestelisterne.
4. Privatbanernes Løn- og Pensionsforhold.
5. Eventuelt.

Fredericia, d. 24. August 1903.

E. F. O.

L. Mauritzen,
Sekretær.

Meddelelse

til

Afdelingsbestyrelserne

Da man af Hensyn til Organisationens Anerkendelse maa have en nøjagtig Fortegnelse over samtlige Medlemmer, bedes der snarest tilstillet undertegnede Sekretær en saadan.

Fortegnelsen, der senere vil blive trykt og holdt à jour gennem Lokomotivtidende, maa affattes saaledes, at Statsbanernes Ansatte føres for sig og Privatbanernes Ansatte føres for sig med Stilling, Navn, Nr. og Angivelse af Opholdsdepotet.

E. F. O.
L. Mauritzen,
Sekretær.